

Stk. 2. Kontrolmyndigheden kan vederlagsfrit udtage prøver til undersøgelse.

Kapitel 11

Betaling og erstatning

§ 53. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at udgifterne i forbindelse med laboratorieundersøgelser, udtagning af prøver og andre foranstaltninger, der iværksættes i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger, helt eller delvis afholdes af den for dyreholdet ansvarlige ejer eller bruger eller sammenslutning heraf.

Stk. 2. Ejere af dyrehold og virksomheder samt importører og eksportører afholder udgifterne ved den kontrol og det tilsyn, der udføres efter loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger, medmindre ministeren bestemmer andet. Ministeren kan fastsætte regler herom.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om betaling af udgifterne ved gennemførelse af særlige undersøgelser, ydelser og ekspeditioner i medfør af loven eller regler fastsat i medfør af loven, eller af Det Europæiske Fællesskabs forordninger.

§ 54. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om priser og avancer for de præparater, der fremstilles og forhandles af statens veterinære institutioner, samt om betaling for udførelse af undersøgelser på institutionerne. Ministeren kan herunder bestemme, at betalingen for undersøgelserne ikke fuldt ud skal dække udgifterne hertil.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for udførelse af undersøgelser, der er påbudt udført på private laboratorier.

§ 55. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forordning indenfor lovens område, i denne lov eller i regler udstedt i henhold til denne lov, og som ikke betales, tillægges, medmindre andet er fastsat i EF-retsakter, en årlig rente svarende til den i renteloven fastsatte referencesats med tillæg fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente udgør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser betales et gebyr på 100 kr., som reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Stk. 2. Der er udpantningsret for de i stk. 1, § 24, stk. 4, § 53, stk. 2-3, § 54, § 56, stk. 5, og §§ 57 og 71 nævnte beløb.

Stk. 3. Der kan ske inddrivelse af de i stk. 2 nævnte beløb ved indeholdelse i løn m. v. hos den pågældende efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

§ 56. Ved påbud om aflivning, fjernelse eller slagtning af dyr efter § 30 eller § 52, eller efter regler fastsat i medfør af §§ 26, 29 og 30 og ved påbud om destruktion, tilintetgørelse eller bortskaffelse af foder, æg og lignende produkter efter § 30 eller regler fastsat i medfør heraf yder staten ejeren en erstatning, der svarer til dyrenes eller produkterens værdi, samt en erstatning til hel eller delvis dækning af det herved opståede driftstab. Hvor betaling af erstatning er fastsat i Det Europæiske Fællesskabs forordninger ydes erstatning dog i henhold hertil.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte nærmere regler om beregning af erstatning i henhold til stk. 1. Reglerne kan indeholde bestemmelser om maksimum for erstatningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang udgifterne i forbindelse med påbudt slagtning eller påbudt behandling af kød, æg, mælk, foder og lignende produkter afholdes af staten.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om ydelse af driftstabserstatning ved bekæmpelse af sygdomme inden for akvakulturbrug, uanset om der samtidig sker nedslagning eller lignende af dyrene.

Stk. 5. Hvis ejeren selv ved sit forhold har givet anledning til, at et dyr, der er blevet slået ned, er blevet angrebet af et zoonotisk smitstof eller en sygdom, der er anført i de i § 25 nævnte lister 3 og 4, eller ikke har søgt tabet som følge af et angreb af de omhandlede sygdomme mindsket mest muligt, kan ministeren bestemme eller fastsætte regler om, at vedkommende helt eller delvis mister retten til erstatning eller helt eller delvist afholder udgifterne til rensning og desinfektion.

Stk. 6. En afgørelse efter stk. 5 kan af den, afgørelsen vedrører, inden 4 uger forlanges indbragt for domstolene efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for bistand, der på an-